

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

11 lutego

№ 15.

Rok 1926.

TREŚĆ:

USTAWA:

Poz.: 84—z dnia 18 grudnia 1925 r. w sprawie zmian i uzupełnień w ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów. 157

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz.: 85—z dnia 27 stycznia 1926 r. o wywłaszczeniu gruntów prywatnych na przeprowadzenie kolejki linowej z Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie do szybu „Bahn” w Chorzowie oraz do hały leżącej około 1000 m. na północ od tegoż szybu 163

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA:

Poz.: 86—Skarbu z dnia 18 stycznia 1926 r. o kontroli skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu i wyrobów wódczanych oraz przywozem z zagranicy i wywozem zagranicę spirytusu i wyrobów ze spirytusu 163

84.

Na mocy art. 44 Konstytucji oglašzam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 18 grudnia 1925 r.

w sprawie zmian i uzupełnień w ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92, poz. 718).

Art. 1. Art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92, poz. 718) uzupełnia się jak następuje:

„Wszelkie grunty, znajdujące się na obszarze scalenia, a nie podpadające pod działanie ustawy o scalaniu gruntów, w zastosowaniu przepisów art. 1 tejże ustawy, aczkolwiek z reguły nie podlegają żadnym zmianom, to jednak mogą na skutek scalania gruntów przyległych być poddane zmianom, wpływającym z postanowień art. 7, lit. a, c, f, h”.

Art. 2. W art. 6 ustawy skreśla się końcowe wyrazy: „z uwzględnieniem wartości waluty w dniu wypłaty”; nadto artykuł ten uzupełnia się końcowym ustępem:

„W zakresie niezbędnym do przeprowadzenia scalenia władza, pod której zarządem pozostaje nieruchomości, stanowiąca własność Skarbu Państwa, a która przy scalaniu występuje w imieniu Państwa,

ma prawo do zbywania i zamiany nieruchomości majątku państwowego, będącego pod jej zarządem, a włączonego do obszaru scalenia w granicach, określonych niniejszym artykułem”.

Art. 3. W art. 7 ustawy, w punkcie f) skreśla się słowo: „zwykłej”; w punkcie g) wyraz „prywatnych” zastępuje się przez „sąsiadujących”.

Art. 4. Art. 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„Techniczne prace scaleniowe będą wykonywane przez personel techniczny urzędów ziemskich lub przez mierniczych, uprawnionych do wykonywania zawodu na mocy ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. № 97, poz. 682). Wszyscy mierniczy przy wykonywaniu prac scaleniowych podlegają nadzorowi Ministra Reform Rolnych. W razie wykonywania tych prac niezgodnie z niniejszą ustawą lub rozporządzeniami, przepisami i zarządzeniami Ministra Reform Rolnych mierniczy ci niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności, przewidzianej w ustawie z dnia 15 lipca 1925 roku o mierniczych przysięgłych, mogą być przez Ministra Reform Rolnych pozbawieni uprawnienia do wykonywania prac scaleniowych”.

Art. 5. Art. 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„Czynności nadzorcze przy scalaniu gruntów wykonywają urzędy ziemskie bezpłatnie, natomiast za techniczne wykonanie scalenia oraz za czynności,

przewidziane w art. 7 ustawy niniejszej, urzędy ziemskie pobierać będą opłaty, nieprzekraczające rzeczywistych kosztów, których wysokość i sposób pobierania określi rozporządzenie wykonawcze.

W wypadkach, gdy interesowani nie mogą uiścić powyższych opłat, co winno być stwierdzone przez urzędy gminne, opłaty te mogą być zakredytowane według zasad, określonych w art. 13 niniejszej ustawy.

W wypadkach wyjątkowych, na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, Minister Reform Rolnych może zwolnić wszystkich uczestników scalenia lub niektórych z nich od ponoszenia powyższych opłat w całości lub w części.

Zwolnienie od opłat za techniczne wykonanie scalenia może być stosowane i w tych wypadkach, gdy zachodzi potrzeba szybszego uruchomienia lub większego rozwoju akcji scaleniowej na pewnym terenie Państwa i wówczas zwolnienie to może obejmować całe wsie i gminy".

Ostatni ustęp tego artykułu wydzielić w oddzielny art. 12, przesunąć numerację dalszych artykułów, oraz dodać nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Powyższe zwolnienie od podatku gruntowego nie ma zastosowania do gruntów, które zostały zwolnione od opłat za techniczne wykonanie scalenia na mocy ostatniego ustępu art. 11”.

Art. 6. W dawnym art. 12 po ustępie pierwszym wstawia się zdanie następujące: „Grunty, które zostają włączone do obszaru scalenia wyłącznie w celu wyprostowania granic scalanych gruntów, nie podlegają opłatom za wykonanie prac scaleniowych”; w ustępie drugim słowo „bliżej” zastąpić słowem „ściślej”.

Art. 7. W dawnym art. 13 wstawić po ustępie pierwszym nowe ustępy: „Do korzystania z państwowej pomocy kredytowej w myśl zasad powyższych mają prawo i ci uczestnicy scalenia, którzy celem powiększenia swych karłowatych gospodarstw nabywają działki od innych uczestników scalenia, przenoszących się na nabywane przez się gdzieindziej osady z parcelacji.

Nadto z pomocy kredytowej mają prawo korzystać i ci uczestnicy scalenia, którzy kredytów takich potrzebują na koszty przeprowadzenia komasacji”.

Słowa: „Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego” zastąpić w ustępie drugim słowami: „Ministrem Reform Rolnych”. Ustęp trzeci tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„Kredyty, udzielone na cele budowlane i meljoracyjne oraz na koszty komasacyjne, będą rozłożone na wieloletnie spłaty. Od kredytów tych będą pobierane odsetki w wysokości nie wyżej 4°/_o, oraz raty amortyzacyjne; szczegóły co do udzielania kredytów zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczem Ministra Reform Rolnych, wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu”.

Art. 8. Punkt b) dawnego art. 14 uzupełnia się końcowym zdaniem: „odnośnie do gruntów, stanowiących własność Państwa, prawo zgłaszania wniosków przysługuje władzy, pod której zarządem grunty te pozostają”.

W punkcie c) po słowach: „dóbr ziemskich (obszaru dworskiego)” dodać: „i majątków ziemskich państwowych”.

Art. 9. W dawnym art. 15 skreśla się zdanie: „oraz po zasięgnięciu opinii powiatowej komisji ziemskiej, a w razie potrzeby innych”, natomiast wstawia się zdanie: „a w razie potrzeby po zasięgnięciu opinii”.

Końcowe zdanie uzupełnić słowami: „i sporządzić prowizoryczną listę uczestników scalenia”.

Dodać nowy ustęp: „Przy projektowaniu obszaru scalenia komisarz ziemski winien złożyć wniosek do okręgowego urzędu ziemskiego o dokonanie przymusowego wykupu, w granicach ustawy o reformie rolnej, przylegających do tego obszaru gruntów dworskich, niezbędnych dla powiększenia scalonych gospodarstw karłowatych (punkt g) art. 7)”.

Art. 10. Ustęp pierwszy dawnego art. 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„Uprawomocnione orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej będzie doręczone w sposób, przewidziany w niniejszej ustawie, a nadto podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym powiatów, lub województwa i piśmie codziennem najbliższym miejscowości scalanej”.

Art. 11. Ustęp pierwszy dawnego art. 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na mocy prawomocnego orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej powiatowy urząd ziemski zarządza dla każdej najniższej jednostki administracyjnej oddzielnie wybory rady uczestników scalenia, a właściciele dóbr ziemskich (obszaru dworskiego), oraz władze, pod której zarządem pozostają grunty państwowe, wzywa do wyznaczenia swego przedstawiciela po jednym od każdego obszaru”.

W ustępie drugim tegoż artykułu po słowach: „do 7 osób” dodać słowa: „z pośród uczestników scalenia”.

W końcu artykułu dopisać nowy ustęp o treści następującej:

„W wypadkach, gdy właściciele gruntów bądź t. zw. szlacheckich, bądź rozparcelowanych obszarów dworskich lub państwowych nie są zaliczeni do składu jednostki administracyjnej (jednostek administracyjnych), położonej na terenie scalanym, mają oni mimo to prawo przy wyborze rady uczestników scalenia korzystać z tych samych praw, które przysługują osobom, zaliczonym do jednostki administracyjnej.”

Art. 12. Ustęp czwarty dawnego art. 19 otrzymuje brzmienie następujące:

„Współwłaściciele gruntów reprezentuje jeden z nich obecny, obrany przez pozostałych obecnych, a jeżeli zgoda w tej mierze nie nastąpi, to najstarszy wiekiem z obecnych współwłaściciele; niewłasnych — ich prawni zastępcy; zaginionych — kuratorowie, wyznaczeni przez sąd; nieobecnych — ich pełnomocnicy, których umocowanie nastąpić może również przed komisarzem ziemskim; w braku wymienionych wyżej prawnych zastępców, kuratorów lub pełnomocników — miejscowy sołtys z urzędu (naczelnik gminy, burmistrz)”.

Art. 13. W ustępie pierwszym dawnego art. 20 słowo: „czternastodniowym” zamienia się na: „siedmiodniowym”.

Art. 14. W dawnym art. 21 w punkcie c) zmienić numery powołanych artykułów „art. 28 i 33” na „art. 33 i 39”. Punkty d) i e) tegoż artykułu otrzymują brzmienie następujące:

„d) zgłasza wniosek do okręgowego urzędu ziemskiego o wyznaczenie im mierniczego lub powierza techniczne przeprowadzenie scalenia prywatnemu mierniczemu;

e) zawiera umowy z upoważnionymi przez odnośne władze osobami w sprawie wykonania prac meljoracyjnych”.

Nadto zostają dodane punkty f) i g) w brzmieniu następującem:

„f) załatwia wszelkie sprawy o charakterze administracyjno-gospodarczym;

g) zawiera umowy o zamianie gruntów w celu wyprostowania granic obszaru scalanego, lub w celu usunięcia tak zwanych enklaw. Powołane umowy winny być zawierane w obecności dwóch niezainteresowanych świadków, oraz w obecności, ewentualnie i przy udziale mierniczego i podlegają na wniosek komisarza ziemskiego zatwierdzeniu przez okręgową komisję ziemską, która, o ile chodzi o grunty tabelowe, jednocześnie uchwała wpis do tabeli likwidacyjnej lub aktu nadawczego, celem ujawnienia dokonanej zamiany. Do tych umów nie mają zastosowania art. art. 12 i 273 — 280 powołanej ustawy o organizacji włościan”.

Art. 15. Po dawnym art. 21 zostają dodane dwa nowe artykuły 23 i 24 w brzmieniu następującem:

„Art. 23. Okręgowemu urzędowi ziemskiemu przysługiwać będzie prawo przejmowania technicznych czynności scaleniowych, powierzonych w myśl punktu d) art. 22 przez radę uczestników scalenia prywatnemu mierniczemu, i prowadzenia ich na koszt scalających się w razie, jeżeli:

a) zawarta z mierniczym umowa nie odpowiada obowiązującym w tym przedmiocie przepisom;

b) czynności scaleniowe z jakichkolwiek bądź powodów ulegną przerwie.

O ile rada uczestników scalenia w wypadku, gdy obszar scaleniowy stanowi jedna jednostka administracyjna, lub rady uczestników scalenia wspólnie, gdy obszar scaleniowy obejmuje kilka jednostek administracyjnych lub ich części, nie zgłoszą wniosku o wyznaczenie im mierniczego i nie zawrą umowy z mierniczym w ciągu 14 dni od daty ukonstytuowania się rad, to okręgowy urząd ziemski może wyznaczyć im mierniczego z urzędu.

Art. 24. Projekt ustalenia wielkości udziałów we wspólnotach gruntowych, objętych obszarem scaleniowym, względnie użytkowania wspólnot na podstawie zasad, ustalonych w punkcie a) art. 22, sporządza mierniczy, a zatwierdza powiatowy urząd ziemski. Orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego w tym przedmiocie strony mają prawo zaskarżyć

do okręgowej komisji ziemskiej w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej w tej sprawie jest ostateczne. Wniesienie wpisu dodatkowego do tabel likwidacyjnych, względnie aktów nadawczych, celem ujawnienia w nich ustalonych wielkości i działów we wspólnotach gruntowych, względnie użytkowania wspólnot, urzędy ziemskie dokonywają przez dołączenie do tabel likwidacyjnych lub aktów nadawczych odpisu prawomocnego orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego.

Do powyższego podziału wspólnot nie mają zastosowania art. 86 powołanej wyżej ustawy o organizacji włościan, oraz art. art. 271 (punkt 2) — 275, 276 i 286 ustawy samorządu gmin (Zb. Praw ces. ros. tom II, wydanie 1892 r. kont. 1906, 1910, 1912 i 1913 r. organiz. Zarządu gub. Król Pol., dział 5), jak również nie ma zastosowania ustawa z dnia 9 grudnia 1899 r. dla Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z W. Ks. Krakowskiem o dzieleniu gruntów wspólnych i regulacyj odnoszących się do nich wspólnych praw użytkowania i zarządu (Dz. Ust. Krajowych z 1900 r. № 20)”.

Art. 16. W dawnym artykule 22 początek ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie następujące: „Zebrania rady uczestników scalenia zwołuje we wsi, leżącej na obszarze scalenia, komisarz ziemski, względnie mierniczy, przeprowadzający scalenie”.

Ustęp drugi tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „Komisarz ziemski lub mierniczy biorą udział w posiedzeniach rady z głosem doradczym”.

Art. 17. Dawny art. 23 otrzymuje brzmienie następujące: „Członkowie rady uczestników obowiązani są do brania udziału w zebraniach rady, zwoływanych przez komisarza ziemskiego lub mierniczego, pod rygorem grzywny do 10 złotych za nieusprawiedliwioną nieobecność.

Grzywnę nakłada komisarz ziemski i ściągają w drodze administracyjnej”.

Art. 18. W dawnym art. 24 po słowach: „komisarz ziemski” dodaje się: „lub mierniczy”, słowa: „z zastrzeżeniem, że każda rada ma na tem zebraniu tylko jeden głos rozstrzygający” ulegają skreśleniu.

W ustępie drugim tegoż artykułu po słowach: „(obszarów dworskich)” dodać: „i majątków państwowych”.

Art. 19. Dawny art. 25 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przed przystąpieniem do opracowania projektu scalenia przeprowadzający je mierniczy:

a) ustala wspólnie z radą uczestników scalenia oraz z zawezwanymi przez siebie przedstawicielami właścicieli gruntów przyległych granice obszaru scaleniowego, o czym sporządza protokół;

b) przygotowuje wspólnie z radą uczestników scalenia imienny wykaz z podaniem przestrzeni wszystkich wymagających uzupełnienia gospodarstw;

- c) ustala wspólnie z radą uczestników, które grunty zostają od scalenia wyłączone (art. art. 2, 3 i 4);
- d) przeprowadza oszacowanie gruntów, podlegających scaleniu przy pomocy komisji szacunkowej (art. 29);
- e) przyjmuje wnioski poszczególnych uczestników scalenia; wnioski nie uwzględnione przez siebie przy sporządzaniu planu scaleniowego podaje do wiadomości komisarza ziemskiego;
- f) projektuje wspólnie z radą uczestników najwłaściwszy kierunek drogi, względnie dróg, do których będą przylegać nowowydzielone działki i przy których leżeć będą osady;
- g) zgłasza wnioski co do przeprowadzenia melioracji;
- h) sporządza wykaz tytułów posiadania uczestników scalenia, zbiera dowody do ustalenia tytułów ich własności, oraz sporządza plan klasyfikacyjny i rejestry pomiarowo-szacunkowe;
- i) zaznajaamia uczestników scalenia na ogólnym ich zebraniu, ważnym bez względu na liczbę obecnych, z obszarem i szacunkiem posiadanych przez każdego z nich gruntów oraz składa u miejscowego sołtysa (naczelnika gminy, burmistrza) wykazy z rejestrów pomiarowo-szacunkowych i plan klasyfikacyjny do przejrzania ich w ciągu 7 dni przez osoby zainteresowane.

O ile dotychczasowy stan posiadania stwierdzony jest katastrum i księgami hipotecznymi, to pomiaru dokonywa się wyłącznie w odniesieniu do zmian, temi dokumentami nieobjętych, a przez strony zgłoszonych. O ile obszar poszczególnych gospodarstw jest ściśle określony innemi dokumentami, to na mocy uchwały zebrania uczestników scalenia, powziętej większością $\frac{2}{3}$ uprawnionych do głosowania, może być zaniechany pomiar dotychczasowego stanu posiadania. Zaniechanie pomiaru dotyczy może nie tylko całości obszaru, ale również i pewnych określonych jego części, co do których istnieją dokumenty pomiarowe.

Skargi niezadowolonych na powyższe uchwały mogą być składane do okręgowych komisji ziemskich w ciągu dni 14-tu od daty powzięcia uchwały. Orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej są w tej sprawie ostateczne.

Za ogólną zgodą uczestników scalenia wszystkie grunty, poddawane scaleniu, mogą być uznane za równoważnościowe, a tem samem byłoby zaniechane szacowanie wartości działek, dotychczas posiadanych, jak również działek nowoutworzonych. Przepis ten może dotyczyć nie tylko całości obszaru, ale i całości poszczególnych użytków rolnych.

W miejscowościach, w których istnieje tak zwany „ucząstkowy” stan posiadania, „ucząstki” te należy traktować jako równowarte między sobą; pomiar oraz szacowanie dotychczasowych wartości poszczególnych „ucząstków” nastąpić może jedynie na żądanie $\frac{2}{3}$ scalających się”.

Art. 20. Dawny art. 26 dawnej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Do przeprowadzenia szacunku gruntów, wchodzących do obszaru scaleniowego, zostaje powołana komisja szacunkowa, w której skład wchodzi:

a) mierniczy, przeprowadzający scalenie, jako przewodniczący;

b) rzeczoznawcy, powołani przez rady scaleniowe (art. 22 p. b) z pośród osób postronnych, niezainteresowanych w przeprowadzeniu scalenia, a znających miejscowe stosunki, w ten sposób, że przy scalaniu jednej jednostki administracyjnej wybierani są dwaj rzeczoznawcy i jeden zastępca, a przy scalaniu większej ilości jednostek — po jednym rzeczoznawcy i po jednym zastępcy od każdej rady uczestników scalenia.

W razie uchylecia szacunku przez komisję okręgową ziemską, do ponownego przeprowadzenia szacunku przewodniczącego i członków komisji szacunkowej wyznacza na wniosek komisarza ziemskiego okręgowy urząd ziemski.

Przy czynnościach komisji na gruncie mogą być obecni z głosem doradczym: a) członkowie rady uczestników scalenia szacowanej jednostki administracyjnej, b) delegaci innych rad uczestników (po dwóch od każdej rady), wchodzących do obszaru scalenia, c) przedstawiciele scalanych dóbr ziemskich (obszarów dworskich), oraz gruntów państwowych po jednym od każdego obszaru.

Komisarz ziemski może na wniosek rady uczestników scalenia zaprosić do komisji z głosem doradczym specjalnych rzeczoznawców, jak leśnika i t. p.

Czynności komisji szacunkowej winny być ujęte w formę protokołu, a wynik ponadto uwidoczniony na planie, dołączonym do akt sprawy”.

Art. 21. Po dawnym art. 26 zostają dodane dwa nowe artykuły 30 i 31 w brzmieniu następującem:

„Art. 30. Po upływie terminu, wymienionego w punkcie i) art. 28, komisarz ziemski w obecności uczestników scalenia:

a) stwierdza na miejscu, czy wszystkie czynności mierniczego, wyszczególnione w art. 28, zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami;

b) ustala tytuły własności i sporządza listę rzeczywistych właścicieli celem późniejszego wywołania, względnie uregulowania hipoteki;

c) dołącza na mocy orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej (art. 7 punkt g) do obszaru scaleniowego obszar, wykupiony od sąsiadujących gospodarstw folwarcznych na cele uzupełnienia gospodarstw karłowatych, jak również obszar, ewentualnie przypadający za zlikwidowane uprawnienia służebnościowe;

d) uzgadnia z mierniczym i radą uczestników scalenia, względnie delegatami rad uczestników, i przedstawicielami scalanych dóbr ziemskich i gruntów państwowych ogólne wytyczne projektu scalenia; nieprzybycie którejkolwiek z wymienionych osób, prócz mierniczego, nie wstrzymuje czynności komisarza ziemskiego;

e) po wysłuchaniu skarg uczestników scalenia na czynności mierniczego, wymienione w art. 28,

o ile skargi takie zostaną zgłoszone, sporządza o powyższym odpowiedni protokół.

Art. 31. Komisarz ziemski po dokonaniu czynności, wymienionych w art. 30, przesyła do okręgowego urzędu ziemskiego wykaz tytułów własności i tytułów starego stanu posiadania, oraz wykaz szacunku, które mają być podstawą do przeprowadzenia scalenia; okręgowy urząd ziemski następnie wnosi te wykazy na najbliższe posiedzenie okręgowej komisji ziemskiej.

Orzeczenia okręgowej komisji są w tej sprawie ostateczne.

Przy scalaniu dla ustalenia stanu własności i posiadania miarodajne są wpisy hipoteczne, prawomocne wyroki sądowe i niesporne umowy pisemne, oraz inne dokumenty, mające siłę dowodową na mocy obowiązujących na danym terenie praw, w razie braku tych dowodów lub w razie sporu miarodajne będzie dla ustalenia stanu posiadania stwierdzone w dochodzeniu ostatecznie posiadanie gruntu.

Ustalenie stanu posiadania w niczem nie przesądza tytułu własności".

Art. 22. W ustępie pierwszym dawnego art. 27 skreśla się słowo: „stwierdzonego”, wpisuje się zaś: „ostatecznie zatwierdzonego”; po wyrazach: „następuje opracowanie projektu scalenia” dodaje się: „przez mierniczego”.

Punkt c) tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „sporządzone według przepisów obowiązujących dowody pomiarowe dawnego stanu posiadania i nowego stanu posiadania, o ile w myśl art. 28 pomiar dotychczasowego stanu posiadania nie był zaniechany”.

Artykuł niniejszy zostaje uzupełniony następującym ustępem:

„Mierniczy wykonywa wszystkie czynności, wymienione w niniejszym artykule i w artykule 28, osobiście bez prawa wyznaczania zastępców”.

Art. 23. Ustęp drugi dawnego art. 28 otrzymuje brzmienie następujące: „Po wyznaczeniu projektu na gruncie komisarz ziemski zarządza zwołanie zebrania ogólnego wszystkich uczestników zwołania, zawiadamiając ich przynajmniej na 7 dni przed terminem zebrania ze wskazaniem skutków niestawienia (art. 34)”.

W tymże artykule w ustępie 3 po słowie „ustalona” dodać „protokółarnie”.

W tym samym artykule końcowe zdanie: „nadto bierze w niem udział geometra, prowadzący roboty pomiarowe”, zamienia się na: „nadto bierze w niem udział mierniczy”.

Art. 24. W ustępie czwartym dawnego art. 29 skreślić wyraz „otrzymanego”.

Art. 25. Dawny art. 30 otrzymuje brzmienie następujące: „Protokół zebrania ogólnego wraz z aktami sprawy komisarz ziemski przesyła do okręgowego urzędu ziemskiego, ten zaś sprawę wnosi na posiedzenie jawne okręgowej komisji ziemskiej, która, biorąc między innymi pod uwagę opinię zebrania ogólnego (art. 33, 34) oraz liczbę uczestników, wypowiedziających się za przyjęciem projektu scalenia, zatwierdza projekt, wprowadza w nim zmiany, albo go odrzuca, jako też uchwała odpowiednie dodatkowe

wpisy do tabel likwidacyjnych lub aktów nadawczych. Orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej podlegają zaskarżeniu do Głównej Komisji Ziemskiej w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia orzeczenia. Skarga odwoławcza winna być złożona do okręgowej komisji ziemskiej.

Art. 26. Art. 31 dawnej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Po uprawomocnieniu się orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt scalenia, okręgowy urząd ziemski:

- a) zarządza utrwalenie granic na podstawie zatwierdzonego projektu scalenia oraz wprowadzenie uczestników scalenia w posiadanie wydzielonych im gruntów;
- b) zarządza wykończenie i przeprowadza zatwierdzenie dowodów pomiarowych zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- c) przeprowadza wniesienie wpisów dodatkowych do tabel likwidacyjnych, lub aktów nadawczych przez dołączenie do odpisów tych dokumentów, które strony przedstawiają, odpisu prawomocnego orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt scalenia, wraz z odpisem rejestru pomiarowego, oraz przez przesłanie takichże odpisów do Ministerstwa Reform Rolnych w celu dołączenia ich do oryginałów pomienionych tabel i aktów nadawczych, przyczem przy wniesieniu powyższych wpisów nie mają zastosowania artykuły 215, 216 i 217 ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zbiór Praw ces. ros. tom IX kontyn. 1913 osobne dodatki, ks. IX);
- d) przesyła właściwemu sądowi wniosek o skutecznieniu czynności, przewidzianych w art. 8, 38 i 43 niniejszej ustawy, oraz o skreślenie ostrzeżenia (adnotacji) o wdrożeniu postępowania scaleniowego (art. 17); do wniosku dołączony będzie odpis orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt scalenia wraz z odrysem zatwierdzonego planu scalenia;
- e) zarządza rozwiązanie rąd uczestników scalenia i
- f) ogłasza zamknięcie postępowania scaleniowego”.

Art. 27. Po dawnym art. 31 wstawić nowy art. 37, który otrzymuje brzmienie następujące:

„Postępowanie w okręgowej komisji ziemskiej w sprawie zatwierdzenia planu scalenia, przedłożonego przez powiatowy urząd ziemski, powinno być zakończone w ciągu 3 miesięcy. W takim samym terminie winno być zakończone postępowanie w Głównej Komisji Ziemskiej przy rozważaniu odwołań od orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, o ile w obu wypadkach w toku rozważania nie zajdzie protokółarnie stwierdzona konieczność przeprowadzenia lub skorygowania na gruncie prac pomiarowych”.

Art. 28. Na początku dawnego art. 32 wstawić ustęp następujący:

„Odpis orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, oraz odrys zatwierdzonego planu nowego stanu posiadania w danej jednostce administracyjnej, sporządza

dzony przez mierniczego, winien być wręczony sołtysowi (naczelnikowi gminy), lub burmistrzowi”.

Art. 29. W art. 40 na początku ustępu pierwszego dodaje się: „Na obszarze obowiązywania ustaw hipotecznych z 1818 i 1825 r.”; w tymże ustępie słowa: „trzech miesięcy” zastępuje się słowem „roku”.

Art. 30. Początek dawnego art. 44 otrzymuje następujące brzmienie:

„Postępowanie scaleniowe, wszczęte stosownie do dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, w których zostało wydane orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzające projekt scalenia, ma być zakończone według dotychczasowych przepisów wymienionej ustawy. Natomiast postanowienia niniejszej ustawy będą stosowane w dalszym biegu wszystkich innych postępowań scaleniowych, wszczętych i nieukończonych stosownie do przepisów ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów oraz do postępowań scaleniowych, wszczętych i nieukończonych przed wejściem w życie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r., z wyjątkiem tych postępowań i t. d.”.

W końcu tego artykułu dodać nowe ustępy w brzmieniu następującem:

„Do postępowań scaleniowych, wszczętych na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego i wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego przed wejściem w życie ustawy niniejszej, o ile nie zapadły ostateczne decyzje właściwych władz, zatwierdzające projekt scalenia, a uczestnicy objęli w faktyczne posiadanie nowo-wydzielone działki, postanowienia niniejszej ustawy stosuje się w sposób następujący:

a) jeżeli niema aktów postępowania scaleniowego, a uczestnicy nie wnoszą żadnych zażaleń z tytułu dokonanego scalenia gruntów, fakt zaś dokonania scalenia dojdzie do wiadomości urzędów ziemskich w drodze wniosków stron lub przy innej urzędowej czynności, to urzędy te zarządzają dokonanie pomiaru faktycznego stanu posiadania, który to pomiar podlega zatwierdzeniu okręgowej komisji ziemskiej tak, jak projekt scalenia, jednak bez możliwości zmiany faktycznego niespornego stanu posiadania. W tym wypadku mają zastosowanie art. 36, 38, 45—48 niniejszej ustawy;

b) jeżeli są dowody starego stanu posiadania, niema zaś aktu postępowania scaleniowego, a co najmniej $\frac{1}{4}$ uczestników scalenia skarży się na otrzymane działki z tytułu pokrzywdzenia, to urzędy ziemskie zarządzają dokonanie pomiarów faktycznego stanu posiadania, po czem okręgowa komisja ziemska albo, uznając skargi za nieuzasadnione, odrzuci je i wtedy wyda orzeczenie w trybie, wyżej w punkcie a) wskazanym, albo uzna skargi za uzasadnione i wtedy, rozpatrując ustalony pomiarem stan faktycznego posiadania jako projekt scalenia, orzeknie o jego zmianie lub odrzuceniu ze skutkami, przewidzianymi w art. 35.

W tym wypadku, jeżeli niema możliwości wyrównać drogą zmiany projektu różnic mię-

dzy starym a nowym stanem posiadania, krzywdzących uczestników scalenia, przysługuje okręgowej komisji ziemskiej prawo zatwierdzenia dopłat pieniężnych, przekraczających normy w art. 6.

Jeżeli liczba skarżących jest mniejsza od $\frac{1}{4}$ ogólnej liczby uczestników scalenia, wówczas ma zastosowanie punkt a) niniejszego artykułu;

c) jeżeli niema dowodów starego stanu posiadania i aktów postępowania scaleniowego, a poszczególni uczestnicy wnoszą skargi na otrzymane działki z tytułu pokrzywdzenia, to okręgowa komisja ziemska wyda orzeczenie po dokonaniu pomiaru stanu faktycznego posiadania i uprzedniem przeprowadzeniu dochodzenia na miejscu przez powiatowy urząd ziemski w obecności zainteresowanych stron i przy udziale powołanych przez powiatowy urząd ziemski biegłych na wniosek zainteresowanych stron oraz powiatowego urzędu ziemskiego. O ile stary stan posiadania na podstawie przeprowadzonych dochodzeń i zgodnych oświadczeń stron da się ustalić, a skargi uznane zostaną za uzasadnione, to okręgowa komisja ziemska wyda orzeczenie w trybie, przewidzianym w punkcie b) o zmianie lub odrzuceniu istniejącego stanu posiadania; o ile zaś stary stan posiadania w sposób powyższy nie da się ustalić, lub też skargi zostaną uznane za nieuzasadnione,— to orzeczenie wydane będzie w trybie, przewidzianym w punkcie a)”.

Art. 31. Po dawnym art. 44 wstawić dwa nowe artykuły, które oznaczone będą jako art. 51 i 52:

„Art. 51. Wszelkie zawiadomienia, wezwania i doreczenia orzeczeń w postępowaniu scaleniowym uskutecznią się przez przesłanie ich do wójta (naczelnika gminy, burmistrza), lub sołtysa w tylu co najmniej egzemplarzach, ilu ma być członków rad scalenia. Sołtys (wójt, naczelnik gminy, burmistrz) obowiązany jest przesłać mu wezwania, zawiadomienia, lub orzeczenia, publicznie ogłosić w sposób, odpowiadający miejscowemu zwyczajowi, oraz wydać członkom rad scalenia, a w ich braku innym uczestnikom scalenia, zgłaszającym się o to, doręczone mu wezwania, zawiadomienia, lub orzeczenia—oraz jeden egzemplarz zwrócić urzędowi wysyłającemu z potwierdzeniem dnia dokonania ogłoszenia. Trzeci dzień po dniu ogłoszenia przyjęty będzie za dzień, od którego biegną wszelkie terminy i czasokresy.

Art. 52. Pomoc kredytowa na cele, wskazane w art. 14, może być udzielana również osobom, które przeprowadziły scalenie swych gruntów na podstawie przepisów, które obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, nie dawniej jednak, niż w ciągu 3 lat przed wejściem w życie tejże ustawy.”

Art. 32. Upoważnia się Ministra Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów w brzmieniu, ustalonym niniejszą ustawą, i z zastosowaniem właściwej kolejności artykułów, oraz zmian nazw urzędów, wpływających

z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706).

Art. 33. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Reform Rolnych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 34. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą w 30-ym dniu po jej ogłoszeniu na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

85.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 stycznia 1926 roku

o wywłaszczeniu gruntów prywatnych na przeprowadzenie kolejki linowej z Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie do szybu „Bahn” w Chorzowie oraz do hałdy, leżącej około 1000 m. na północ od tegoż szybu.

Na mocy §§ 1 i 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1874 r. o wywłaszczeniu własności gruntowej (Zb. Ust. pruskich str. 221) oraz art. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 1 poz. 3) zarządza się co następuje:

§ 1. Skarbowi Państwa, jako przedsiębiorcy budowy kolejki linowej z Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie do szybu „Bahn” w Chorzowie oraz do hałdy, leżącej około 1000 m. na północ od tegoż szybu „Bahn”, nadaje się prawo wywłaszczenia gruntów prywatnych, potrzebnych do budowy tej kolejki.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

85.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 stycznia 1926 r.

o kontroli skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu i wyrobów wódczanych oraz przywozem z zagranicy i wywozem zagranicę spirytusu i wyrobów ze spirytusu.

Na mocy art. 5, 7, 19, 30, 31, 32, 48 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym

wym w brzmieniu, ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 roku (Dz. U. R. P. № 102, poz. 720), zarządza się co następuje:

CZĘŚĆ I.

Przewóz spirytusu i wyrobów wódczanych w kraju.

A. Przepisy ogólne.

§ 1. Każda przesyłka spirytusu ponad 1 litr w naczyniach niemonopolowych, a spirytusu w naczyniach monopolowych i wyrobów wódczanych ponad 15 litrów objętościowych winna być zaopatrzona w list konwojowy względnie świadectwo przewozowe według załączonych wzorów.

Przesyłki spirytusu ponad 1 litr w naczyniach niemonopolowych i przesyłki spirytusu w naczyniach monopolowych oraz wyrobów wódczanych ponad 15 litrów objętościowych, które nie mają listu konwojowego, względnie świadectwa przewozowego, lub których zawartość nie zgadza się z danymi listu konwojowego, względnie świadectwa przewozowego, podlegają zatrzymaniu przez władze skarbowe lub policyjne.

Przez przesyłkę rozumie się jedno lub kilka opakowań, skierowanych pod jednym adresem.

Wspomniane władze wszczynają dochodzenie w celu ustalenia pochodzenia i przeznaczenia przesyłki oraz zabezpieczenia interesów Skarbu, a zatrzymane przesyłki aż do ukończenia dochodzenia pozostają w przechowaniu urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych miejsca zatrzymania.

§ 2. Listy konwojowe mają na celu stwierdzenie prawidłowości odbytej odprawy, transportu i dostarczenia przesyłki odbiorcy w nienaruszonym stanie. Listy konwojowe stosuje się:

- 1) do wszelkich przesyłek spirytusu, za wyjątkiem spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek, na cele domowo-lecznicze i naukowe, oraz skażonego ogólnym środkiem skażającym (wzór № 1 typ A);
- 2) do przesyłek wyrobów wódczanych i przetworów spirytusowych wysyłanych zagranicę (wzór № 1 typ B).

§ 3. Świadectwa przewozowe mają na celu przede wszystkim stwierdzenie pochodzenia przesyłki i uiszczenia sprzedażnej ceny monopolowej za spirytus w niej zawarty i stosuje się je do przesyłek:

- 1) spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek, na cele domowo-lecznicze i naukowe oraz spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (wzór № 2);
- 2) wszelkich wyrobów wódczanych i esencji owocowych wewnątrz kraju (wzór № 3).

§ 4. List konwojowy, względnie świadectwo przewozowe, aż do czasu ich załatwienia, nie mogą być odłączone od przesyłki, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 5. Na opakowaniach przesyłek należy na widocznym miejscu oznaczyć firmę wysyłającą i zawartość spirytusu lub wyrobów ze spirytusu; na naczyniach